

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422203513
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6422203513.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom a v právnej veci toho času už plnoletej I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, deti rodičov: matka I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom J. XXX, XXX XX J. a otec K. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom J. XXX, XXX XX J., zastúpeného právnu zástupkyňou Mgr. et. Mgr. Lívia Šouc Kostová, advokátka, so sídlom N. A. 5, XXX XX U. R. H., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného a úpravu styku, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/178/2022-91 zo dňa 15. februára 2023 vo výroku I., takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/178/2022-91 zo dňa 15. februára 2023 v napadnutom výroku I., ktorým okresný súd návrh otca na zníženie výživného na I. D., nar. XX.XX.XXXX a maloletú K. D., nar. XX.XX.XXXX zamietol a v závislom výroku IV., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .
Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/178/2022-91 zo dňa 15. februára 2023 vo výrokoch II., III. zostáva n e d o t k n u t ý .
Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd podľa výroku I. návrh otca na zníženie výživného v čase konania okresného súdu na maloletú I. D., nar. XX.XX.XXXX a na maloletú K. D., nar. XX.XX.XXXX zamietol. Podľa výroku II. schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou K. D., nar. XX.XX.XXXX v znení: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou K., nar. XX.XX.XXXX každý párný týždeň v sobotu od 09:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 09:00 hod. do 19:00 hod. Súčasne rozhodol, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť, odovzdať otcovi v stanovenú hodinu v mieste jej bydliska a otec je povinný v stanovenú hodinu maloletú K. rovnako v mieste bydliska matke vrátiť. Výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/16/2022-62 zo dňa 04.05.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou K.. Podľa výroku IV. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v odsekoch 1., 2., 3. poukázal na návrh otca, jeho odôvodnenie a v odseku 4. odôvodnenia na vyjadrenie matky, v tom čase oboch maloletých detí, v odseku 5. odôvodnenia na vyjadrenie kolízneho opatrovníka.

3. Okresný súd zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca v tom čase k maloletej I., nar. XX.XX.XXXX a maloletej K., nar. XX.XX.XXXX upravená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/16/2022-62 zo dňa 04.05.2022, právoplatným dňa 18.05.2022, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a bola okresným súdom schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej maloletý

I. bol zverený do osobnej starostlivosti otca a ďalšie spoločné deti rodičov v tom čase maloletá I. a maloletá K. boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Matka sa zaviazala prispievať na výživu maloletého I. sumou 200,- Eur mesačne k rukám otca, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej I. sumou 200,- Eur mesačne a na výživu maloletej K. sumou 100,- Eur mesačne k rukám matky. Styk otca v tom čase s maloletou I. a maloletou K. nebol upravený, bol ponechaný na dohode rodičov.

4. Z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/64/2020-26 zo dňa 20.09.2022, právoplatný dňa 22.10.2022 okresný súd zistil, že maloletý I., nar. XX.XX.XXXX na návrh matky bol zverený do jej osobnej starostlivosti a otcovi určená vyživovacia povinnosť vo výške 120,- Eur mesačne. Zároveň rodičom bola uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb.

5. Okresný súd po konštatovaní v odsekoch 10., 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku čo sa týka majetkových pomerov rodičov následne zhodnotil, že tieto sa nezmenili.

6. Okresný súd poukázal na vyjadrenia rodičov detí, právnej zástupkyne otca, kolízneho opatrovníka na nariadenom pojednávaní, v odsekoch 19. až 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na jednotlivé listiny a za aplikácie § 26, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine dospel k záveru, že návrh navrhovateľa - otca na zníženie výživného nie je dôvodný.

7. Okresný súd mal preukázané, že o výživnom v tom čase na maloletú I. a maloletú K. bolo rozhodované naposledy rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/16/2022-62 zo dňa 04.05.2022. V čase posledného rozhodovania, kedy boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke a maloletý I. zverený do starostlivosti otca, už počnúc dňom 01.06.2022 došlo k zmene pomerov na strane maloletého I., ktorý sa presťahoval z domácnosti otca do domácnosti matky, kde aj v súčasnosti býva. Bolo rozhodnuté tak, že maloletý I. D., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 120,- Eur mesačne, počnúc dňom 01.06.2022. Už pri tomto rozhodovaní pri určení výživného na maloletého I. vzal okresný súd do úvahy existenciu ďalších vyživovacích povinností a uvedené zohľadnil pri určení výživného na maloletého I. v nižšej výške oproti poslednému rozhodovaniu na v tom čase maloletú I., ktorá je jeho dvojička. Okresný súd v tom čase zobral do úvahy príjmové a majetkové pomery na strane otca, keď mal preukázané príjmy otca vo výške 800,- Eur mesačne, ktoré príjmy deklaroval už v rozvodovom konaní predloženou pracovnou zmluvou, na ktorú sa odvolával aj v tomto súdnom konaní. Okresný súd konštatoval, že u otca nemal preukázanú zmenu príjmu z predchádzajúceho rozhodovania o výške výživného na maloleté deti.

8. V rámci zníženia výživného otec maloletých detí poukazoval na výdavky, ktoré v návrhu vyčíslil sumou 1.023,02 Eur. Za dôvodné mesačné výdavky otca okresný súd považoval platenie nájomného s energiami vo výške 290,- Eur, teda v rovnakej výške ako boli uplatňované a uznané okresným súdom v konaní pod sp. zn. 6P/64/2022, ďalšie náklady na mobilný telefón vo výške 55,93 Eur, povinné zmluvné poistenia za dve motorové vozidlá v celkovej výške 51,27 Eur ročne považoval za nie nevyhnutné a navyiac nepreukázané. Od posledného rozhodovania o výške výživného na v tom čase maloleté dcéry v rozvodovom konaní sp. zn. 6P/16/2022 sa príjmy otca nezmenili. Okresný súd z predloženej Pracovnej zmluvy zo dňa 29.04.2022 uzavretej so zamestnávateľom K. s.r.o. U. R. H. mal preukázaný príjem otca 800,- Eur, ktorý bol príjmom aj v pôvodnom rozhodovaní o výživnom v rozvodovom konaní, ktorý sa nezmenil ani pri poslednom rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného. Z Nájomnej zmluvy zo dňa 01.05.2022 uzavretej s prenajímateľom S. C. B. okresný súd mal preukázané nájomné za prenajatý byt vo výške 250,- Eur mesačne, v ktorom v súčasnosti otec maloletých detí býva. Ak aj otec uviedol, že pre zlý zdravotný stav má problémy si nájsť inú vhodnú prácu, tieto tvrdenia nepreukázal. Rovnako nepreukázal vznik pôžičky od svojho zamestnávateľa vo výške 2.554,- Eur v dôsledku čoho sa mu navýšili jeho náklady. Išlo o úhradu zameškaného výživného matke na maloleté deti za obdobie od júna 2022 do 20.01.2023, kedy otec potvrdením zo dňa 20.01.2023 preukázal úhradu celého dlžného výživného, čím došlo Okresnou prokuratúrou Žiar nad Hronom k zastaveniu trestného stíhania otcovi maloletých detí pre prečin zanedbania povinnej výživy.

9. V odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd podrobne poukázal na majetkové pomery matky, ktorá v rámci rozvodového konania a aj v súčasnosti je zamestnaná v P. S. U. spotrebné družstvo, kde dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 674,15 Eur. Okrem toho brigádnicke pracovala a aj v súčasnosti pracuje v H. P. J., kde dosahuje príjem od 120,- Eur do 140,- Eur mesačne,

poberala prídavky na tri maloleté deti vo výške 77,64 Eur a daňový bonus. V súčasnosti je príjem matky u toho istého zamestnávateľa v priemere 733,63 Eur a príjem z druhého zamestnania z H. P. J. vo výške 150,- Eur mesačne, prídavky na tri maloleté deti v sume 90,- Eur a daňový bonus spolu 973,63 Eur + výživné vo výške 420,- Eur na tri maloleté deti. Mesačný príjem matky sa pohybuje cca 1.393,63 Eur. V súčasnosti matka býva v trojizbovom byte, v ktorom vyčíslila výdavky 300,- Eur mesačne, 61,- Eur elektrina. Cestovné maloletých detí do škôlky, školy a do jej zamestnania vyčíslila v celkovej výške 162,- Eur mesačne, poplatok za návštevu materskej školy maloletej K. 63,- Eur mesačne, celkovo 585,- Eur mesačne. Podľa okresného súdu nebolo povinnosťou matky predkladať pokladničné bločky z nákupov, keďže vychádzal zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov primeraných veku maloletých detí. Rodič, ktorý sa o dieťa nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd. Rodič, ktorý sa o deti osobne stará vynakladá prostriedky v oveľa vyššej miere, než rodič, ktorý sa o deti osobne nestará.

10. Okresný súd uviedol, že návrh otca na zníženie výživného na maloletú K. zo sumy 100,- Eur na 80,- Eur mesačne považoval za nedôvodný, pretože matka okrem stravného a ošatného vynakladá sumu 63,- Eur za škôlku a 20,- Eur na cestovné z miesta bydliska do škôlky a späť, spolu 83,- Eur. K návrhu otca na zníženie výživného v tom čase na maloletú I. zo sumy 200,- Eur na 120,- Eur okresný súd uviedol, že maloletá má 17 rokov, dochádza na strednú školu z miesta bydliska do U., v dôsledku čoho matka maloletej prispieva okrem stravného, ošatného, na cestovné vo výške 66,- Eur a vreckové 20,- Eur mesačne. Súčasná výška výživného v tom čase u maloletej I. po prepočítaní na deň bola približne 6,55 Eur (200,- Eur/30,5 dní) čo nepokryje plnohodnotne ani denné výdavky na stravu dospelávajúceho dievčaťa. Matka I. musí zabezpečovať aj ďalšie životné potreby, a to hygienu, ošatenie, obuv, zdravotnú starostlivosť, vzdelanie, spoločenské potreby. Ak sa aj finančná situácia na strane matky od posledného rozhodovania okresného súdu zmenila, mierne zvýšila a na druhej strane sa finančná situácia otca maloletých detí ponížila, pretože v čase posledného rozhodovania bol maloletý I. zverený do jeho opatery a matka bola zaviazaná prispievať na jeho výživu výživným vo výške 200,- Eur mesačne, mal okresný súd za to, že z doterajšieho príjmu, ak otec zaplatí výživné vo výške 420,- Eur na tri maloleté deti, zostane mu suma rovnajúca sa životnému minimu plnoletej osobe podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime (výška životného minima od júla 2022 predstavuje 234,42 Eur, ak sa jedná o jednu plnoletú osobu). Okresný súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj závery rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6P/64/2022-26 zo dňa 20.09.2022, na základe ktorého otca zaviazal prispievať na výživu maloletého I. nižšou sumou, a to sumou 120,- Eur mesačne. Už pri tomto rozhodovaní o výške výživného bolo vzaté do úvahy, že príjmy oboch rodičov sú na porovnateľnej úrovni, pričom obaja majú aj určité odôvodnené a nevyhnutné výdavky. Už pri tomto rozhodovaní okresný súd mal názor, že takto určené výživné na maloletého I. je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na jeho výživu uvedenou sumou a bola zobrať do úvahy aj vyživovacia povinnosť otca k dcéram. Okresný súd zdôraznil, že výdavky na maloleté deti rastú, celú starostlivosť zabezpečuje o maloleté deti matka, otec určené výživné riadne neuhrádzal, čo bolo zistené aj z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiari nad Hronom ČVS:ORP-436/1-VYS-ZH-2022 zo dňa 10.01.2023, na základe ktorého bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie otcovi maloletých detí pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, keď otcovi na základe právoplatných rozsudkov vznikol dlh na bežnom výživnom na všetky tri maloleté deti vo výške 2.354,- Eur. Trestné stíhanie voči otcovi bolo zastavené z dôvodu dodatočnej úhrady výživného v plnej výške do rúk matky maloletých detí dňa 20.01.2023.

11. Okresný súd vzal do úvahy posledný rozsudok sp. zn. 6P/64/2022, podľa ktorého bol maloletý I. zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo určené prispievať na jeho výživu len sumou 120,- Eur. Okresný súd už pri rozhodovaní o výživnom maloletému I. určoval nižšie výživné, ako bolo stanovené výživné na jeho dvojčicu sestru I., ktorí sú vo veku 17 rokov a maloletú K., ktorá je vo veku 4 rokov. Otec od odchodu maloletého I. do domácnosti matky na maloletého finančne neprispieval, vyživovaciu povinnosť si voči maloletému I. nesplnil. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6P/64/2022 bolo možno vyvodit' záver, že maloletý I. po mesiaci pobytu u otca sa presťahoval matke, keďže otec sa o neho nevedel postarať, čím si otec sám zavinil platenie výživného aj na maloletého I.. Záverom okresný súd konštatoval, že ak otec v návrhu vyčíslil svoje mesačné výdavky na celkovú sumu 1.023,02 Eur, ktoré ďaleko presahujú jeho príjmy, poukázal na § 62 ods. 5 Zákona o rodine, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť, teda každý rodič má právo v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie vlastných potrieb.

S ohľadom na tieto skutočnosti bol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletej K. a v tom čase maloletej I. zamietnutý.

12. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na § 25 ods. 1, 2, § 24 ods. 4 Zákona o rodine s tým, že na pojednávaní dňa 15.02.2023 rodičia maloletej K. navrhli súdu schváliť rodičovskú dohodu, v znení ktorá je vyjadrená vo výrokovvej časti rozsudku okresného súdu, a to pod výrokom II. Uzavretá rodičovská dohoda bola v záujme maloletého dieťaťa, preto ju okresný súd schválil a túto rodičovskú dohodu navrhol schváliť aj kolízny opatrovník. Výrokom III. bol zmenený pôvodný rozsudok v časti úpravy styku otca s maloletou K.

13. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov súdneho konania.

14. V zákonnej odvolacej lehote proti výroku I. rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku I. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo postupom podľa § 388 CSP výrok I. rozsudku okresného súdu zmeniť tak, že sa otcovi znižuje vyživovacia povinnosť k dcére I. nar. XX.XX.XXXX zo sumy 200,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne a k maloletej K., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 80,- Eur mesačne a mení sa tým aj rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 04.05.2022 č.k. 6P/16/2022-62 v časti výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom.

15. Primárne bolo namietané neúplné zistenie skutočného stavu veci a na základe toho vyvodený nesprávny záver. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť k I. v sume 200,- Eur mesačne a k maloletej K. v sume 100,- Eur mesačne, táto výška vyživovacej povinnosti nezodpovedá zákonným kritériám určovania výživného podľa § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Matka počas konania nepredložila dostatočné množstvo dokladov preukazujúcich jej výdavky na deti. Otec v odvolaní uviedol, že nie je možné akceptovať odôvodnenie rozsudku okresného súdu v odseku 37., podľa ktorého „nebolo povinnosťou matky predkladať pokladničné bločky z nákupov, keďže súd vychádzal zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov primeraných veku maloletých detí“. Okresný súd nezdôvodnil, z akých všeobecných poznatkov pri svojom rozhodovaní vychádzal. Odôvodnené potreby musia byť riadne preukázané, aby výška vyživovacej povinnosti mohla byť následne posudzovaná. K I. podľa dokazovania matka nemá žiadne zvýšené výdavky. Pokiaľ aj uviedla občasné nákupy oblečenia, z dokazovania nevyplývalo, že by potreby I. boli v takej výške, ktorá by odôvodňovala ponechanie výšky vyživovacej povinnosti v sume 200,- Eur mesačne, ak navyiac matka v konaní žiadne doklady o výdavkoch na I. nepredložila. Pokiaľ ide o maloletú K., tak až také veľké výdavky nemá, čo uviedla sama matka na výsluchu na pojednávaní konanom dňa 15.02.2023. Na I. nemá zvýšené výdavky, čo potvrdila aj matka, nemá výdavky na stravu v škole, ak túto podľa vyjadrenia matky si nosieva z domu do školy, obedy jej zabezpečuje matka, aj večere. Otec v odvolaní poukázal na ust. § 151 ods. 1, § 186 ods. 2 veta prvá CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Nesúhlasil ani s odsekom 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku pokiaľ ide o jeho zlý zdravotný stav, ak uviedol, že má problémy s platničkami, ktoré ho obmedzujú pri vykonávaní fyzicky náročných prác, ktoré tvrdenia matka nepoprela. Práve pre zdravotné problémy nie je v možnostiach a schopnostiach otca nájsť si na trhu práce pozíciu s lepším platovým ohodnotením. Otec ďalej poukázal na § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine v spojení s odsekom 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, keď mesačný príjem matky sa pohybuje v sume cca 1.393,62 Eur. Od poslednej úpravy výživného sa zvýšil príjem matky zo sumy 674,15 Eur na sumu 733,63 Eur, zvýšil sa príjem matky zo zamestnania v H. P. J. od 120,- Eur do 140,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne, zvýšila sa výška matkou poberaných prídavkov na deti zo sumy 30,- Eur mesačne na sumu 60,- Eur mesačne, vďaka čomu matka má príjem vyšší o 90,- Eur. Zvýšila sa výška matkou poberaného daňového bonusu, keď v čase rozvodu bol daňový bonus 150,- Eur a toho času sa navýšil možno o 50,- Eur. Pri určení výšky výživného je potrebné prihliadnuť aj na štátne sociálne dávky, ktoré rodič, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť o dieťa, poberá, pretože z tohto zdroja môžu byť odôvodnené potreby dieťaťa uspokojené. Okresný súd nezobral do úvahy to, že I. popri štúdiu na strednej škole si privyrába brigádnicke v hoteli P. v J., čo rozhodne malo vplyv na posúdenie návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Aktuálne je otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu detí v sume 450,- Eur mesačne, čo ho dostalo do závažných finančných ťažkostí, ak výška jeho mesačného príjmu je 633,67 Eur a mesačné výdavky sú 1.023,02 Eur. V dôsledku toho sa dostal do faktickej platobnej neschopnosti a súčasne je vystavený aj riziku trestného stíhania za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona.

16. Otec v odvolaní prostredníctvom právnej zástupkyne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov z 20.02.2018 sp.zn. 16CoP/2/2018, Krajského súdu Banská Bystrica z 09.04.2014 sp.zn. 15CoP/67/2013, z ktorých vyplýva, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a nesmie mať likvidačný charakter a ani nemôže byť vo výške, v ktorej by sa povinný rodič zadlžoval v prospech oprávneného. Otec maloletých detí uviedol, že pokiaľ výrokom II. bola schválená dohoda rodičov a oprávnenie otca stretávať sa s maloletou K. „každý párny týždeň v sobotu od 09.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 19.00 hod.“, tak v týchto dňoch bude tráviť čas s maloletou K. a matka bude čiastočne finančne odbremenená od hradenia niektorých nákladov, ktoré na maloletú K. má (strava, atď.), ktoré bude v tom čase hradiť on ako otec, čo je tiež dôvod na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej K..

17. Otec maloletých detí v odvolaní uviedol, že bola preukázaná zmena pomerov na jeho strane, keď má nepomerne vyššie mesačné výdavky v porovnaní s príjmami, na strane matky nastal nárast príjmu oproti rozvodovému konaniu, na strane I. je príjem z brigád v H. P. v J. a na strane maloletej K. z titulu práva otca sa s ňou stýkať, bude mať náklady spojené so starostlivosťou o ňu vrátane stravy, preto mal za to, že boli splnené podmienky na zníženie výživného. Takémuto návrhu otca nemôže brániť ani úvaha okresného súdu v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Vznik pôžičky riadne pred okresným súdom preukázal, keďže na uvedené bol postačujúci len výsluch jeho ako účastníka konania, ak rovnako tento dôkaz, a to výsluch otca ako účastníka bol pre okresný súd postačujúci v tom, keď mal z jeho výpovede preukázané, že je vlastníkom dvoch motorových vozidiel, okrem ktorých nevlastní žiaden iný majetok.

18. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 28.03.2023 (č.l. 113 spisu), ktorý sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu.

19. Matka sa k odvolaniu otca vyjadrila podaním v zmysle č.l. 115 spisu. Primárne zdôraznila to, že výživné bolo stanovené rozsudkom na základe rodičovskej dohody, ktorú navrhol otec maloletých detí (sp.zn. 6P/16/2022 zo dňa 4.5.2022). Podľa matky maloletých detí okresný súd rozhodol spravodlivo, ak nebolo jej povinnosťou predkladať pokladničné bločky z nákupov. Pokiaľ ide o I., na ktorú podľa otca nemá žiadne zvýšené výdavky, vyplýva to z toho, že má nedostatok času na aktivity a výlety tak z dôvodu zdravotného ako aj preto, ak vypomáha s maloletou K.. Najväčším výdavkom v rodine je cestovanie, ktoré od 01.04.2023 sa navýšilo o 20 %, ak cestujú všetci štyria. Uviedla, že jej končí dohoda v práci H. P., pričom prichádza o 150,- Eur mesačne. Poukázala na to, že otec maloletých detí podľa jeho tvrdenia nemá peniaze, avšak na právneho zástupcu peniaze mal, čo nie je lacná záležitosť.

20. K odvolaniu otca bolo doložené aj vyjadrenie I., ktorá poukázala na to, že už dva mesiace nebrigaduje zo zdravotných dôvodov a privyrábala si preto, aby mala peniaze na operáciu psa, keďže na to mama nemala peniaze. K výdavkom mamy poukázala na platenie odvozu do nemocnice na jej operáciu, keď šoférovi sa zaplatilo 30,- Eur, následne chodila na kontroly jedenkrát do týždňa a za každý odvoz šoférovi platila 30,- Eur, t.j. 5 odvozov 150,- Eur. Mama platí mesačne 10,- Eur na stužkovú, čo je za rok 120,- Eur. Od 01.04.2023 sa zvýšilo cestovné autobusu cca o 5,- Eur viac za jeden týždeň. Takže zo sumy 80,- Eur mesačne to bude 100,- Eur mesačne. Krúžky a iné aktivity nemá, pretože jej to nedovoľuje zdravotný stav.

21. Následne k doručeným podaniam už nenasledovalo vyjadrenie, avšak otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne doručil podanie datované 10.10.2023, v ktorom žiadal, aby bolo vo veci rozhodnuté podľa možnosti čo najskôr. Uviedol, že dopĺňa svoje tvrdenia o nové skutočnosti, ktoré podľa neho majú podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci, a to výpis zo zdravotnej dokumentácie. Zdravotné problémy sú natoľko vážne, že vyústili do potreby podstúpenia operačného zákroku, ktorý je naplánovaný na deň 12.10.2023 so začiatkom hospitalizácie dňa 11.10.2023. Opätovne je otec maloletých detí trestne stíhaný pre prečin zanedbania povinnej výživy. Zdôraznil, že každý prípad je vysoko individuálny, avšak v danom prípade ide o objektívne okolnosti, a to platobnú neschopnosť titulom nepriaznivého zdravotného stavu, čo je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní. Poukázal na rozhodnutia krajských súdov sp.zn. 15CoP/67/2013, sp.zn. 16CoP/2/2018, sp.zn. 10CoP/85/2014 a žiadal odvolaniu vyhovieť v spojení aj s ust. § 62 ods. 2, § 63 CMP.

22. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 20.10.2023 bolo podanie otca zo dňa 10.10.2023 doručené na vedomie matke a kolíznemu opatrovníkovi (č.l. 147, 148 spisu - poznámka krajského súdu, v čase doručovania tohto podania I. ešte nenadobudla plnoletosť).

23. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote otcom ako osobou oprávnenou k podaniu odvolania a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať, doplniť dokazovanie a ani si to nevyžadoval verejný záujem, bol rozsudok okresného súdu vo výroku I. a v závislom výroku IV. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a vo výrokoch II., III. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0

24. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie otca bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/69/2023-152 zo dňa 2.11.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 14.11.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

25. Z odvolania podaného otcom maloletej K. a v štádiu odvolacieho konania už plnoletej I. (nar. 09.11.2005) bolo zrejmé, že bol napadnutý len výrok I., ktorým okresný súd návrh otca na zníženie výživného na maloletú v tom čase I., nar. XX.XX.XXXX a maloletú K., nar. XX.XX.XXXX zamietol. Krajský súd uvádza, že odvolaním proti výroku I. bol spojený aj závislý výrok IV. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Vo výroku II., ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave styku otca s maloletou K. a vo výroku III., ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6P/16/2022-62 zo dňa 04.05.2022 v časti úpravy styku otca s maloletou K., zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý odvolanie otca, a to maloletej K. a v štádiu odvolacieho konania už plnoletej I. (ďalej len „dcér“, resp. „detí“), prejednal bez nariadenia pojednávania, a to s ohľadom aj na v odvolacom konaní doposlané podanie zo dňa 10.10.2023, ktoré bolo doručené na vedomie matke a kolíznemu opatrovníkovi, sa konštatuje, že k rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, ak sa krajský súd tomu zodpovedajúcim spôsobom oboznámil s podaním otca dcér datovaným 10.10.2023, správou všeobecného lekárstva k predoperačnému lekárskemu vyšetreniu. K tomuto postupu krajský súd zdôrazňuje to, že pre jeho rozhodnutie postačovalo preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie. Odvolateľ nevzniesol žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania na základe ním podaného odvolania by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002 č. 64336/01, vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011). Ak aj v odseku 36 odôvodnenia napadnutého rozsudku sa uvádza, že pri tvrdení otca o zlom zdravotnom stave, pre ktorý si nemôže nájsť inú vhodnú prácu, toto tvrdenie okresnému súdu nebolo preukázané, tak krajský súd k doposlanému podaniu zo dňa 10.10.2023 spolu s prílohou uvádza, že posúdením aj tejto listiny v kontexte celého spisového materiálu prijal záver, ktorý sa uvádza nižšie v odôvodnení tohto rozsudku v tom, že v podstatnej, kvalifikovanej rovine nebola konštatovaná zmena pomerov na strane otca pre zníženie výživného.

27. Krajský súd v štádiu svojho konania a rozhodovania v záhlavovej časti svojho rozsudku zohľadnil tú skutočnosť, že I., nar. XX.XX.XXXX dosiahla plnoletosť, t.j. stala sa v odvolacom konaní účastníčkou konania.

28. Podstatou odvolania otca do výroku I. rozsudku okresného súdu bolo znížiť vyživovaciu povinnosť na dcéru I. z 200,- Eur na 120,- Eur a na maloletú K. zo 100,- Eur na 80,- Eur. Bolo preukázané, že na maloletého I., v štádiu odvolacieho konania už plnoletého I., otec má vyživovaciu povinnosť vo výške 120,- Eur (dátum narodenia I. XX.XX.XXXX). V odvolaní otec dcér uvádzal, že suma 200,- Eur pre I. nezodpovedá zákonným kritériám, nesúhlasil s odsekom 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku o nepredkladaní bločkov matkou, keď okresný súd vyjadril, že vychádzal zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov primeraných veku detí, avšak tieto poznatky nekonkretizoval. Výška vyživovacej

povinnosti pre I. a maloletú K. nezodpovedá zákonným kritériám určenia výživného podľa § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V konaní neboli dôkazmi preukázané odôvodnené potreby dcér, na I. matka nemá žiadne zvýšené výdavky a na maloletú K. až také veľké výdavky, pričom nebolo zohľadnené pri vyživovacej povinnosti ani to, že matka má štátne sociálne dávky, t.j. prídavky na deti, daňový bonus. Otec namietal, že okresný súd nezobral do úvahy to, že finančná situácia na strane matky sa od posledného rozhodnutia zvýšila, ak jej mesačný príjem sa pohybuje cca 1.393,63 Eur. Dcéra I. si popri štúdiu na strednej škole privyrába brigádnicke v H. P. v J., čo rovnako nezobral okresný súd do úvahy. Pri úprave styku s maloletou K. mal podľa otca tejto maloletej dcéry okresný súd zohľadniť to, že sa bude s ňou stretávať, za ktorú dobu bude znášať náklady spojené so starostlivosťou o ňu vrátane stravy. Otec dcér zdôraznil, že určené výživné vedie k jeho existenčným problémom, má likvidačný charakter a navyše k tomu je tu jeho nepriaznivý zdravotný stav, ktorý mu nedovoľuje si zabezpečiť inú prácu s vyšším príjmom, čo potvrdila aj matka. Takouto výškou vyživovacej povinnosti na dcéry, ako bola určená posledným rozhodnutím, mu opätovne hrozí trestné stíhanie pre zanedbanie povinnej výživy.

29. Primárne krajský súd uvádza, že v komplexnosti pre vyhodnotenie odvolacích dôvodov otca dcér vo väzbe k návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k dcéram maloletej K. a v odvolacom konaní už plnoletej I., bolo posúdiť, či sa podstatne zmenili pomery, aby došlo k zníženiu vyživovacej povinnosti otca k týmto dcéram.

30. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je možné dohody a súdne rozhodnutia o výživnom meniť, len ak sa zmenia pomery, pri ktorej zmene sa prihliadne na vývoj životných nákladov. Aj procesno-právny predpis, a to Civilný mimosporový poriadok v § 121, § 157 pri zmene súdnych rozhodnutí o výžive rovnako vyžaduje zmenu pomerov. Inými slovami vyjadrené, zmena súdneho rozhodnutia je prípustná len z dôvodu zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Už rozhodovacou činnosťou súdov je ustálené, že musí byť preukázaná kvalifikovaná zmena pomerov na strane povinnej osoby, v danom prípade na strane otca, t.j. že došlo k podstatnej zmene oproti pomerom, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie. Zmena pomerov je určujúca k dátumu vydania súdneho rozhodnutia. Súd vo všeobecnosti nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať, že nastanú v budúcnosti alebo až po vyhlásení rozhodnutia. Zmena pomerov musí byť podstatná, zásadná, trvalá, resp. nie prechodného charakteru. Je ustálené, že k vydaniu nového rozhodnutia o vyživovacej povinnosti by malo dochádzať len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je žiaduce a ani prípustné, aby sa menili právoplatné súdne rozhodnutia pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. Zmena by sa mala závažnejším spôsobom prejavovať v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním pomerov s pôvodnými pomermi, ktoré vyplývajú z predchádzajúceho rozhodnutia. Podľa vykonaného dokazovania a zistení je preto potrebné uzavrieť, či došlo k zmene a či táto dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia. V zmysle týchto zásad okresný súd postupoval, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania uzavrel, že nedošlo k zmene majetkových pomerov rodičov dcér oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, aby bolo možné návrhu otca na zníženie výživného vyhovieť. S týmto záverom a postupom okresného súdu sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje.

31. Bolo preukázané, že o výživnom v tom čase na maloletú I. a maloletú K. bolo rozhodnuté naposledy rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6P/16/2022-62 zo dňa 04. mája 2022. Práve týmto rozsudkom bola súdom schválená dohoda rodičov detí, kedy v zmysle aj samotného návrhu otca bol zaviazaný na platenie výživného v sume 200,- Eur na I. a 100,- Eur na K.. Krajský súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu vyjadrenými v odsekoch 36., 37., 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

32. Ak aj rozsudkom okresného súdu č.k. 25P/178/2022-91 zo dňa 15. februára 2023 bola podľa výroku II. schválená rodičovská dohoda o úprave styku otca s maloletou K., nar. XX.XX.XXXX tak, že je otec oprávnený stretávať sa s maloletou K. každý párny týždeň v sobotu od 09:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 09:00 hod. do 19:00 hod., tak krajský súd uvádza, že ide o krátkodobý pobyt maloletej K. u otca, ktorý nepredstavuje zákonom požadovanú zmenu pomerov v tom, aby mu bola znížená vyživovacia povinnosť zo sumy 100,- Eur na sumu 80,- Eur. Inými slovami vyjadrené krajským súdom, výrok II. predmetného rozsudku okresného súdu, ktorý zostal nedotknutý a nebol predmetom odvolania otca, ktorým sa upravuje styk otca s maloletou K., nie je skutočnosťou, ktorá by zasiahla do výšky vyživovacej povinnosti otca určenej naposledy rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6P/16/2022-62 zo dňa 4. mája 2022.

33. Okresný súd v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval mesačný príjem matky cca 1.393,63 Eur. Ak sa aj finančná situácia na strane matky od posledného súdneho rozhodnutia zmenila, resp. mierne zvýšila, tak krajský súd zdôrazňuje, že úsilie matky, ktorá má príjem z dvoch zamestnaní, ktorý sa oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu mierne zvýšil, nemôže byť pri podaní návrhu otca ako druhého rodiča na zníženie výživného diskvalifikované tým, že by otec ako povinný rodič mal mať zníženú vyživovaciu povinnosť. Úsilie matky hodnotil odvolací súd pozitívne, ak sa snaží vytvoriť deťom čo najlepšie materiálne zázemie (v súčasnosti príjem matky u toho istého zamestnávateľa P. S. U., spotrebné družstvo v priemere 733,63 Eur, pôvodne 674,15 Eur, príjem z druhého zamestnania z H. P. J. vo výške 150,- Eur mesačne, pôvodne príjem od 120,- Eur do 140,- Eur mesačne).

34. Ak aj okresný súd v odseku 37. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukazoval na daňový bonus, tak tento má iný charakter ako prídavok na dieťa, pretože daňový bonus nie je priamo vyplácanou dávkou, ale je to položka, ktorá sa môže za splnenia zákonných podmienok započítať do čistej mesačnej mzdy zamestnanca, ak ho uplatňuje mesačne (prejaví sa v mzde zamestnanca) alebo je možné znížiť si o daňový bonus daň v podanom daňovom priznaní alebo v ročnom zúčtovaní dane, pokiaľ by išlo o živnostníka. Daňový bonus podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné zohľadniť pri určovaní výšky výživného, resp. ho zohľadniť v súvislosti s návrhom otca na zníženie výživného. Ak aj otec dcér v odvolaní poukazoval na prídavok na tri deti, ktoré poberá matka, tak tento okresný súd v odseku 37. odôvodnenia zohľadnil. Táto štátna sociálna dávka však nenahrádza plnenie vyživovacej povinnosti druhého rodiča, t.j. otca. Jeho primerane zvýšená výška oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu nepredstavuje takú zmenu pomerov na strane matky oproti predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu, že by uvedené malo byť zohľadnené pri znížení vyživovacej povinnosti otca. Okresný súd zohľadnil vyplácané rodinné prídavky, ktorými sčasti je možné hradiť potreby maloletého dieťaťa. Na druhej strane však prídavok na dieťa je schopný len v nepatrnej miere pokryť odôvodnené potreby dieťaťa.

35. K výdavkom na maloletú K. a toho času už plnoletú I. krajský súd uvádza, že bolo v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie okresným súdom. Pokiaľ ide o už toho času plnoletú I. vzhľadom k jej veku, sú nepochybne zvýšené výdavky, ktoré sú nepopierateľne dané a boli aj okresným súdom zistené. To, že si sporadicky dcéra I. brigádnicky privyrába, uvedené nemá nahrádzať vyživovaciu povinnosť rodiča, a to otca. Ide tu o úsilie, aktivitu dieťaťa, snahu, ktorú nie je možné sankcionovať (postihnúť) tým, že sa zníži podiel vyživovacej povinnosti otca, ktorá je jeho primárnou, prvoradou a základnou povinnosťou. Podľa názoru krajského súdu v potrebnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie aj na výdavky a potreby maloletej K.. Krajský súd má za to v okolnostiach danej veci, že ak sa aj mierne zvýši jednému z rodičov, v danom prípade matke, príjem, uvedené automaticky, bez ďalšieho neznamena, že sa výlučne, resp. v prevažnej miere tento rodič, v danom prípade matka, má podieľať na výdavkoch spojených s výchovou a výživou detí. Ak aj otec poukázal na to, že neplatením obedov v školskom zariadení matka na I. nemá zvýšené výdavky, tak krajský súd uvádza, že matke výdavky pravidelne vznikajú, ak má zabezpečovať nákup potravín k navareniu obedov, ktoré denne I. zabezpečuje.

36. Krajský súd v zhode s okresným súdom konštatuje, že v kvalifikovanej rovine sa nezmenili pomery na zníženie výživného plateného otcom. Výživné určené súdnym rozhodnutím na základe schválenej rodičovskej dohody, ktorú navrhol aj sám otec dcér, nie je likvidačné, nenúti otca sa zadlžovať, ale vedie ho k tomu, aby svojim plnením povinností sa podieľal na výžive a výchove svojich detí. Prvoradou úlohou súdu je chrániť najlepšie záujmy dieťaťa, čo je najvyšším imperatívom. Zníženie výživného má v zásade vždy negatívny dopad na dieťa a je logické, že viac peňažných prostriedkov určených na jeho výživu môže zabezpečiť vyššiu životnú úroveň dieťaťa, keď dokáže uspokojovať širšie spektrum potrieb, resp. všeobecne zabezpečiť vyššiu kvalitu života. Nie je prípustné, aby súd znížil výživné bez toho, aby mal preukázanú kvalifikovanú zmenu pomerov na strane otca, t.j. existenciu takej skutočnosti, pre ktorú otec bez vlastného zavinenia objektívne nie je schopný platiť súdom určené výživné, naviac ktoré v podstate sám otec v konaní pod sp.zn. 6P/16/2022 navrhol.

37. Okresným súdom v odseku 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku bolo konštatované, že v čase pôvodného rozhodnutia ako aj v čase napadnutého rozsudku okresného súdu je preukázaný príjem otca vo výške 800,- Eur mesačne. I za stavu tohto príjmu sám otec v predchádzajúcom súdnom rozhodnutí navrhol výšku vyživovacej povinnosti na I. 200,- Eur mesačne a na maloletú K. 100,- Eur mesačne. Od týchto príjmových pomerov nenastala zmena na strane otca, aby došlo k zníženiu vyživovacej povinnosti. K možnostiam nájsť si inú vhodnejšiu prácu otec dcér v odvolaní poukazoval na jeho nepriaznivý

zdravotný stav, ktorý potvrdila aj matka, čo vyplýva aj z doposlaného podania datovaného 10.10.2023 zo strany právnej zástupkyne otca dcér, keď jeho zdravotný stav si vyžaduje operačný zákrok, ktorý podľa jeho vyjadrenia je naplánovaný na deň 12.10.2023. K nepriaznivému zdravotnému stavu tvrdenému otcom dcér krajský súd uvádza, že ak sa odvolával aj na vyjadrenia matky, ktorá mala uviesť na pojednávaní: „...ja viem, že navrhovateľ má roky ročné problémy s chrbticou, ale nikdy to neriešil cez lekára. Zvykne ho z času na čas seknúť v krížoch, ale neviem sa bližšie vyjadriť“, tak uvedené nebolo v rovine podstatnej zmeny pomerov. Každý z rodičov má zodpovednosť voči svojim deťom. Sú povinní svoje správanie a konanie, svoje rozhodnutia viesť smerom, ktorý negatívne neovplyvní ich vyživovaciu povinnosť, ak v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť má prednosť pred inými výdavkami rodičov, je imanentnou povinnosťou rodičov, ktorí svoje správanie a konanie majú usmerňovať tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené. V zmysle podania otca dcér prostredníctvom právnej zástupkyne datovaného 10.10.2023 samotná potreba riešenia zdravotných komplikácií u otca operačným zákrokom bez ďalšieho nepredstavuje trvalú, zásadnú zmenu pomerov na strane otca, pre ktorú by si nemal plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Má viesť k odstráneniu zdravotných ťažkostí otca. Krajský súd má za to, že pôvodným súdnym rozhodnutím určená vyživovacia povinnosť v zmysle schválenej dohody rodičov nemá pre otca dcér likvidačný charakter.

38. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I. v spojení so závislým výrokom IV. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s doplnením záverov krajským súdom.

39. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak neboli zistené dôvody postupu podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.